

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2025-910

12.9.2025

Fremtind Forsikring AS

Ulykke

Fall – rygg – årsakssammenheng – uklar skadedato – bevisvurdering.

Forsikrede falt etter å ha blitt løftet under en konsert i mai 2022. Før dette hadde hun vært plaget med smerter i ryggen, og blant annet fått operert inn skruer. I journalen ble det notert at forsikrede ikke var plaget med smerter i tiden etter fallet. Røntgen i juli 2022 viste fraktur ved skruene i ryggen. I skademelding forklarte forsikrede at smertene hadde oppstått etter fallet under konserten, og at hun ikke hadde vært hos lege pga. smertene. Foretaket avslo krav med henvisning til manglende årsakssammenheng. Saken reiste spørsmål om forsikrede hadde sannsynliggjort at det forelå årsakssammenheng mellom fallet og senere varige ryggplager. I så tilfelle, om unntak for smertetilstander i rygg mv. kom til anvendelse. Nemnda sluttet seg til sekretariatets vurdering om at det ikke var sannsynliggjort årsakssammenheng mellom hendelsen og forsikredes senere varige ryggplager. Det var ikke fremlagt dokumentasjon som kunne klargjøre hvilke deler av hennes plager som skyldes traumet, og hvilke plager som skyldes tidligere forhold. Nemnda ga foretaket medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede falt i bakken etter å ha blitt mistet under et forsøk på brannmannsløft 7.5.22.

Før hendelsen:

I journalnotat av 5.1.21 var det nevnt at forsikrede hadde «falt og slått sin høyre side/rygg 020121. Røntgen viser en oppklaring omkring skruene i T10».

Videre, i journalnotat av 6.2.21, sto det:

Kontaktet av fastlege. fall for 5 dager siden. Påvist oppklaring på T10 skruer. Gjenfinnes på rgt her des 2020. Det er ikke traumerelatert.

Det ble 17.6.21 notert at forsikrede «[...] i tillegg perioder med ganske kraftig rygg smerter. Sistnevnte er muskulært og jeg henviser videre til fysioterapi for dette».

Etter hendelsen:

I en melding til fra forsikrede til en venninne, datert 9.5.22, skrev forsikrede: «kræsjinga i asfalten i går, men i dag er jeg helt ødelagt. At jeg skulle få det både i hodet og ryggen da. [...]».

I journalen ble det 19.5.22 notert:

Kjempe fornøyd etter kileosteotomi, mindre smerter og utstråling. Generelt litt nedsatt kraft i høy beinet etter operasjon KG4/5.

Rtg i dag viser fortsatt løsnings tegn skruer T10, men ingen pull out eller PJK. Hatt løs ilium skrue dx og stag er ute av tulipan.

[...]

Vurdering:

Tilfredsstillende resultat etter Kileosteotomi med korreksjon av sag. balanse. Ser velfusjonert L5/S1 og derfor kontroller. ss

Videre ble det 4.7.22 notert at:

Pasienten har bedt meg ringe. Hun har slått ryggen kraftig 2 ganger. Øket smerter og "knirking" Settes opp til rask time uansett rygglege. Rtg er rekvirert

ingen betydning at stag er løst fr skrue dx i ilium. Ingen klinikk eller endring fra løsningsstegn om T10 skruer kranielt. Vi avtaler ingen videre

I journalnotat av 13.7.22 sto det:

Bakgrunn/aktuelt:

Pasient som i september -20 ble operert med en kileosteotomi i L4 grunnet sagittal svikt. Hun har hatt det greit, men det har nå tilkommet symptomer på implantat brekkasje. Det knirker baktill.

Det er tatt røntgen i dag som viser en rod-fraktur på høyre side rett under LS skruen. Det er løsning av LS skruen på venstre side og begge LS skruene ser ut til å ha mistet toppen. Oppad er det løsning av skruene. Hun har også utviklet en coronal in balanse som er plagsomt. [...]

Det ble 9.11.22 notert:

Aktuelt: Smerter lumbalt som stråler mot th i columna. Var til kontroll hos meg i mai 22 og da ikke plaget med smerter. Tok kontakt i juli etter fall (veninne som skulle løfte hun i brannmannsløft og falt da i bakken) og økende smerter - time hos [...] som konkluderte med at det var beh. for revisjon ved brekkasje stag ve side, løse skruer og topper. [...]

Skaden ble meldt 14.7.23. Forsikrede beskrev i skademeldingen at:

Ei jente løfta meg og ville plutselig vise meg at ho kunne 'brannmannsløftets, da ho sa ho drev og ble brannmann. Jeg hadde på det tidspunktet operert i ryggen 3 ganger. Den siste for 1 år og 8 mnd siden, ved fiksasjon med stål i store deler av ryggen. Dette gikk fort, og før jeg egentlig skjønnte hva som skjedde, så hadde ho løfta meg, jeg tror omtrent i hennes skulderhøyde, så mista ho meg, og jeg datt i asfalten. Jeg landa på baken og bakhodet. Jeg merka ikke noe spesielt mer enn vanlig dagen etter, jeg er vant med ryggvondt. Mandagen etter kunne jeg nesten ikke trå på venstre fot.

[...]

Jeg var ikke hos lege ang. dette, for jeg kom meg ikke noe sted! Jeg fikk nok en hjernerystelse av dette, for jeg var kvalm, kasta opp, svimmel og hadde ekstra vondt i hodet i flere dager. Dette måtte jeg bare ta hjemme i leiligheten min. [...]

Foretaket avsto kravet 13.2.24, under henvisning til et unntak for smertetilstander i rygg og nakke med mindre det forelå brudd i ryggstøylen eller at ryggvirvlene hadde vært ute av ledd, samt post-commotio syndrom. Det ble da også vist til at det i journalnotat 13.7.22 fremgår at det ikke var påvist et brudd eller at ryggvirvlene hadde vært ute av ledd.

Forsikrede klaget på vurderingen 3.7.24.

I vitneuttalelse av 9.9.24 fra tidligere kollega A ble det nevnt at forsikrede «gav uttrykk for at ho hadde store smerter i ryggen etter ei hending under arrangementet».

I vitneuttalelse av 24.9.24 opplyste B, fastlege og forsikredes venn, om at han snakket med forsikrede 8.5.22, og at forsikrede da fortalte om hendelsen. Legen vurderte at skademekanisme og symptomer tydet på hjernerystelse, og at hun ved besøk to dager senere «hadde tydelige/store smerter ved forflytning, og spesielt når hun belastet sitt høyre bein». Videre at B var «kjent med at hun i ettertid fikk påvist skader på osteosyntesematerialet i rygg (metalldele operert inn i rygg), og i etterpåklokskapens lys er det overveiende sannsynlig at ulykken/fallet forårsaket disse skadene».

Foretaket opprettholdt avslaget 21.2.25, under henvisning til manglende årsakssammenheng.

Forsikrede oversendte 29.4.25 en forklaring på hendelsesforløpet. Her fremgikk at forsikrede mente at det var manglende og ufullstendige journalføringer fra en av de behandlende legene. Blant annet ble det vist til at en lege skulle ha gitt uttrykk for at røntgenbildene viste at flere skruer var knekt, og at han sa «det måtte ha vært stor energi i dette fallet for at det kunne ha knekt alt dette stålet»

Det ble også oversendt flere udaterte røntgenbilder 29.4.25. Vedlagt oversendelsen var det skrevet «Feil» på notatet 9.11.22, ved den uthevede teksten: «Var til kontroll hos meg i mai 22 og da ikke plaget med smerter. Tok kontakt i juli etter fall (veninne som skulle løfte hun i brannmansløft og falt da i bakken».

Forsikrede har i det vesentlige anført at det er årsakssammenheng mellom fallet og forverring av tidligere ryggplager. Avslaget og klagen dreier seg ikke om årsakssammenheng totalt sett. Foretaket har kun påberopt ett av kriteriene for årsakssammenheng, nemlig manglende akutt symptomer, som grunnlag for sitt avslag. De øvrige kriterier er altså ikke bestridt. Tvistespoersmålet i denne saken er således begrenset til hvorvidt det foreligger tilstrekkelig sannsynlighet for akutt symptomer i saken. Det er følgelig kun dette spørsmålet Finansklagenemnda skal ta stilling til.

Spørsmålet om det foreligger akutt symptomer er en ren bevisvurdering som avgjøres gjennomgående ut fra skriftlige bevis. I denne saken skal altså Finansklagenemnda ta stilling til spørsmålet ut fra de skriftlige bevis som er tilbudt. Muntlig bevisføring i form av partsforklaringer tillegges etter gjeldende rett uansett mindre bevisverdi, og er underordnet i denne sammenheng. Likeledes påkrever vurderingen av akutt symptomer ingen inngående medisinsk kompetanse.

Foretaket har i det vesentlige anført at det ikke er sannsynliggjort årsakssammenheng mellom hendelsen og senere varige plager. Forsikrede har bevisbyrden for forsikringstilfellet, herunder årsakssammenheng mellom skadehendelsen og hennes forverrede plager. Det er på det rene at forsikrede har hatt to fall som er omtalt. Det første 2.1.21, hvor det ved undersøkelse tre dager senere vises oppklaring omkring skruene i T10, jf. også uttalelse fra sykehuset 19.5.22, hvor det fremkommer at røntgen viser fortsatt løsning av skruer. I skademeldingen opplyste forsikrede at «Jeg merka ikke noe spesielt mer enn vanlig dagen etter, jeg er vant med ryggvondt. Mandagen etter kunne jeg nesten ikke trå på venstre fot». Til tross for dette fant hun ikke grunn til å oppsøke lege, eller nevne dette i konsultasjon på sykehuset 14 dager senere. Det er lite sannsynlig at man ikke journalfører en opplysning fra pasienten om en svært relevant hendelse, når pasienten nettopp går til oppfølging for langvarig og delvis invalidiserende ryggplager. Når det gjelder vitneuttalelse fra en venn og fastlege B, uttaler han seg som venn av forsikrede. Han er også forsikringstaker for forsikredes aktuelle forsikringer hos foretaket. Hans opplysninger har derfor minimal bevismessig vekt. Videre står As uttalelser direkte i motstrid til forsikredes egen forklaring om at hun ikke merket noe mer enn vanlig. Uttalelser fra venner gitt over to år etter at hendelsen fant sted har uansett liten bevismessig verdi. Basert på de tidsnære opplysningene i legejournalene, fastholder foretaket at det verken er sannsynliggjort akutt symptomer eller årsakssammenheng mellom hendelsen og hennes forverrede plager.

Foretaket har også fremhevet unntakene inntatt i hhv. vilkårene pkt. 8.4 og 4.2 for «smertetilstander i rygg og nakke, med mindre smertene har oppstått som følge av traumatisk/skadebetinget brudd i ryggsøylen, eller at ryggvirvlene har vært ute av ledd».

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Spørsmålet er om forsikrede har sannsynliggjort at det foreligger årsakssammenheng mellom fallet 7.5.22 og senere varige ryggplager. I så tilfelle, om unntak for smertetilstander i rygg mv.

kommer til anvendelse, jf. vilkårspkt. 8.4 og 4.2

Hvilke typer hendelser som gir rett til en utbetaling under en forsikring, er avhengig av vilkårene.

Det er kravstiller, altså forsikrede, som har bevisbyrden. Det betyr at det er forsikrede som i tilstrekkelig grad må sannsynliggjøre at vilkårene for utbetaling er oppfylt. Foretaket må derimot sannsynliggjøre at et unntak kommer til anvendelse.

Det følger av vilkårene til både reiseforsikringen og ulykkesforsikringen at forsikringene kan gi rett til utbetaling ved skadebetinget livsvarig invaliditet. Dekning forutsetter at forsikrede sannsynliggjør at hendelsen 7.5.22 har forårsaket varige plager som utgjør en livsvarig invaliditet. Foretaket må evt. sannsynliggjøre at hele eller deler av plagene faller innunder unntakene for smertetilstander i rygg.

Forsikrede fikk ikke medhold av sekretariatet. Etter sekretariatets syn var ikke tvistes spørsmålet begrenset til kun akuttsymptomer, men gjaldt heller spørsmål om årsakssammenheng i sin helhet. Sekretariatet kunne ikke se det var fremlagt dokumentasjon som klargjorde hvilke deler av forsikredes plager som skyldtes et nytt traume, og hvilke som kunne føres tilbake til eldre skade og andre forhold, jf. 2022-92.

Sekretariatet fant etter en konkret vurdering at det ikke var sannsynliggjort årsakssammenheng mellom fallet og forsikredes senere varige ryggplager.

Nemnda har gjennomgått all den fremlagte dokumentasjonen i saken, og slutter seg til sekretariatets begrunnelse og konklusjon.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Barbro Paulen (bransjerepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).